

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1968-1969.

11 MAART 1969.

WETSONTWERP

tot toekenning van een dubbel vakantiegeld voor
de derde vakantieweek aan de werknemers.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE SOCIALE VOORZORG ⁽¹⁾,
UITGEBRACHT DOOR DE HEER DE MEY.

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie heeft drie vergaderingen gewijd aan de
bespreking van dit ontwerp.

Het verslag is in drie rubrieken onderverdeeld :

- de inleidende uiteenzetting van de Minister;
- de algemene bespreking;
- het onderzoek van de artikelen.

I. — Inleidende uiteenzetting van de Minister.

De wetten inzake jaarlijkse vakantie streven ernaar aan
de werknemers een aantal vakantiedagen en de uitbetaling
van een aangepast vakantiegeld te verzekeren.

⁽¹⁾ Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Posson.

A. — Leden : de heren De Mey, Posson, Schyns, Urbain, Van Herreweghe, Verhenne, Mre Verlact-Gevaert, de heren Wynen. — Brouhon, Castel, Claes (W.), Mre Copée-Gerbinet, de heren Demets, Nyffels, Vandenhove. — Borsu, Defraigne, De Gent, D'haeseleer, Niemegeers. — Anciaux, Babylon. — Moreau.

B. — Plaatsvervangers : de heren Peeters, Remacle, Van Raemdonck, Van Rompaey. — Christiaenssens, Hicquet, Lamers, Vernimmen. — Gillet, Lerouge, Sprockeels. — Decommer. — Boon.

Zie :

284 (1968-1969) :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N° 2 en 3 : Amendementen.

Chambre des Représentants

SESSION 1968-1969.

11 MARS 1969.

PROJET DE LOI

octroyant aux travailleurs salariés un double
pécule de vacances pour la troisième semaine de
vacances.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA PREVOYANCE SOCIALE ⁽¹⁾,
PAR M. DE MEY.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a consacré trois réunions à la discus-
sion du présent projet.

Le rapport est subdivisé en trois parties :

- l'exposé introductif du Ministre;
- la discussion générale;
- l'examen des articles.

I. — Exposé introductif du Ministre.

Les lois relatives aux vacances annuelles tendent à assu-
rer aux travailleurs un certain nombre de jours de vacances,
ainsi que le paiement d'un pécule de vacances approprié.

⁽¹⁾ Composition de la Commission :

Président : M. Posson.

A. — Membres : MM. De Mey, Posson, Schyns, Urbain, Van Herreweghe, Verhenne, Mre Verlact-Gevaert, MM. Wynen. — Brouhon, Castel, Claes (W.), Mre Copée-Gerbinet, MM. Demets, Nyffels, Vandenhove. — Borsu, Defraigne, De Gent, D'haeseleer, Niemegeers. — Anciaux, Babylon. — Moreau.

B. — Suppléants : MM. Peeters, Remacle, Van Raemdonck, Van Rompaey. — Christiaenssens, Hicquet, Lamers, Vernimmen. — Gillet, Lerouge, Sprockeels. — Decommer. — Boon.

Voir :

284 (1968-1969) :

- N° 1 : Projet de loi.
- N° 2 et 3 : Amendements.

Krachtens de thans geldende wetgeving genieten de werknemers die onder de toepassing van de vakantieregeling vallen :

- 1° maximum drie weken vakantie;
- 2° een vakantiégeld dat gelijk is aan vijf weken loon (twee weken dubbel, derde week enkel).

Het vakantiégeld wordt in principe berekend op het tijdens het vakantiejaar verdiende brutoloon, eventueel verhoogd met een fictief loon voor de dagen van werkonderbreking die met werkelijk gewerkte dagen worden gelijkgesteld. Voor de bedienden geldt een afwijkende regeling : hun vakantiégeld wordt rechtstreeks door de werkgever uitbetaald, terwijl voor de arbeiders de uitbetaling gebeurt langs het vakantiefonds om.

De financiering van het vakantiégeld uitbetaald door de vakantiefondsen gebeurt als volgt :

a) voor de sociale verzekeringsplichtigen : inning door de R.M.Z.,

— elk kwartaal 6 % en

— jaarlijks (op 31 maart) 4,4 %

op de niet-geplafondeerde brutolonen.

Er bestaan speciale regelingen in de bouwsector, in de diamant-, de ijzer- en de staalnijverheid :

b) voor de niet-sociaal verzekeringsplichtigen (leerlingen) : inning door het vakantiefonds van 10,4 % per kwartaal op de brutolonen in speciën, verhoogd met de waarde in natura.

Daarbij hebben de sociale partners op 15 juli 1966 een interprofessioneel akkoord afgesloten waarbij de werkgevers die ressorteren onder een paritair comité dat dit akkoord onderschrijft, rechtstreeks een zesde week (dubbele derde week) vakantiégeld uitkeren.

Die uitbetaling geschiedt door de werkgever aan de werknemers die op 30 juni op de personeelslijst voorkomen.

Zij gebeurt bij de eerste loonbetaling die volgt op 30 juni.

Het uitbetaalde bedrag is voor de werklieden, huisarbeiders en leerlingen :

$$\frac{\text{ontvangen vakantiégeld} \times 100 / 95}{5} = \frac{\text{vakantiégeld}}{4,75}$$

$$= \text{vakantiégeld} \times 0,2105.$$

Voor de bedienden wordt een conventioneel supplement van 2 % betaald.

Dit conventioneel supplement (2 %) wordt evenals het dubbel vakantiégeld voor de twee eerste weken, buiten de normale wedde uitbetaald.

Voor de werklozen, de gepensioneerden en de overleden werknemers is het de laatste werkgever die het verschuldigd vakantiégeld aan de rechthebbenden uitbetaalt.

Nu heeft de Nationale Arbeidsraad de mogelijkheid onderzocht om dit interprofessioneel akkoord in de wettelijke regeling op te nemen.

Zoals in 1964 en in 1965, hebben verschillende paritaire comités ook nu het interprofessioneel akkoord niet bekrachtigd, zodat heel wat werknemers niet genieten van de voordelen van dit akkoord. In bijlage 1 wordt de werkelijke toestand weergegeven zoals hij zich op 25 september 1968 voordeed.

En vertu de la législation actuellement en vigueur, les travailleurs qui relèvent de l'application du régime légal des vacances bénéficient :

- 1° de trois semaines de vacances au maximum;
- 2° d'un pécule de vacances égal à cinq semaines de salaire (deux semaines : salaire double, troisième semaines : salaire simple).

Le pécule de vacances est calculé, en principe, sur le salaire brut gagné pendant l'année des vacances, majoré le cas échéant d'un salaire fictif pour les jours d'interruption du travail assimilés à des jours de travail effectif. En ce qui concerne les employés, est en vigueur un régime divergent : le pécule de vacances leur est payé directement par l'employeur, tandis que pour les ouvriers le paiement du pécule se fait par le truchement d'une caisse de vacances.

Le financement du pécule de vacances payé par les caisses de vacances s'effectue comme suit :

a) pour les assujettis à la sécurité sociale : perception par l'O.N.S.S.,

— chaque trimestre : de 6 %, et

— annuellement (le 31 mars) : de 4,4 %

des salaires bruts non plafonnés.

Il existe des régimes spéciaux pour le secteur de la construction, pour l'industrie diamantaire ainsi que pour l'industrie sidérurgique;

b) pour les non-assujettis à la sécurité sociale (apprentis) : perception, par la caisse de vacances, de 10,4 % par trimestre sur les salaires bruts en espèces, majorés de la valeur en nature.

En outre, les partenaires sociaux ont conclu, le 15 juillet 1966, un accord interprofessionnel aux termes duquel les employeurs qui relèvent d'une commission paritaire souscrivant à cet accord paient directement une sixième semaine (troisième semaine de double salaire) de pécule de vacances.

Ce paiement est effectué par l'employeur aux travailleurs figurant au 30 juin sur la liste du personnel.

Il a lieu lors du premier paiement des salaires qui suit le 30 juin.

Le montant payé atteint pour les ouvriers, les travailleurs à domicile et les apprentis :

$$\frac{\text{pécule de vacances} \times 100 / 95}{5} = \frac{\text{pécule de vacances}}{4,75}$$

$$= \text{pécule de vacances} \times 0,2105.$$

Pour les employés, il est payé un supplément conventionnel de 2 %.

Ce supplément conventionnel (2 %) est payé en dehors du traitement normal, de même que le double pécule de vacances pour les deux premières semaines.

Pour les chômeurs, les pensionnés et les travailleurs décédés, c'est le dernier employeur qui paie aux ayants droit le pécule de vacances dû.

A présent, le Conseil national du Travail a examiné la possibilité d'insérer cet accord interprofessionnel dans le régime légal.

Comme en 1964 et en 1965, plusieurs commissions paritaires n'ont actuellement non plus ratifié l'accord interprofessionnel, si bien que de nombreux travailleurs ne bénéficient pas des avantages de cet accord. L'annexe 1 indique la situation réelle, telle qu'elle se présentait au 25 septembre 1968.

Tussen de sociale partners die in de Raad zitting hebben, kwamen echter meningsverschillen tot uiting m.b.t. de financieringsregelen die voor de opnemings van dat dubbel vakantiegeld vereist zijn.

Daar de onderhandelingen ter zake nog niet tot een goed einde konden worden gebracht, heeft de Nationale Arbeidsraad voorgesteld dat in afwachting dat dit probleem zou worden opgelost, een overgangswet zou worden gestemd om het recht op dit dubbel vakantiegeld te veralgemenen door beroep te doen op dezelfde betalingsmodaliteiten als die welke voor de conventionele regeling golden: dit is de rechtstreekse uitbetaling van dit voordeel door de werkgever in de plaats van door de vakantiefondsen.

Dit interprofessioneel akkoord voorziet eveneens in een progressieve toepassing van het principe. De eerste helft van het voordeel zou in 1967, de tweede helft zou het volgende jaar toegekend worden.

Zoals de Regering het reeds vroeger deed, kwam het haar ook nu gepast voor op dit voorstel in te gaan. Het onderhavige wetsontwerp neemt hoofdzakelijk de overgangsbepalingen over die in de wet van 13 juni 1966 voorkwamen, wet welke eveneens een interprofessioneel akkoord van 12 december 1963 in een wettekst opnam.

Het ontwerp bepaalt, dat voor de arbeiders en leerlingen dit dubbel vakantiegeld door de werkgever, in wiens dienst zij zullen zijn op 30 juni, zal worden uitbetaald naar rata van een bepaalde breuk (ditmaal 1/5) van het vakantiegeld dat zij van één of verschillende vakantiefondsen ontvangen. De keuze van die datum lijkt verantwoord te zijn omdat hij het voordeel biedt op nauwkeurige wijze de werkgever aan te duiden die deze betaling zal moeten verrichten en omdat hij op een ogenblik valt dat werkelijk overeenstemt met het begin van het vertrek met vakantie. Daarenboven, blijft hij in de lijn van wat over het algemeen in de conventionele regeling werd toegepast, hetgeen de taak van de werkgevers slechts kan vergemakkelijken.

Tevens is in het recht op dit dubbel vakantiegeld voorzien voor de werknemers die, tussen 1 januari en 30 juni van het vakantiejaar, de pensioengerechtigde leeftijd zullen hebben bereikt of volledig en onvrijwillig werkloos zullen zijn geworden, alsmede voor de rechthebbenden van de werknemers die tussen deze beide data overleden zijn. Als voorwaarde geldt dat bovengenoemde werknemers in 1969 nog door een arbeidsovereenkomst waren verbonden.

De uitgave blijft voor rekening van de laatste werkgever.

Aan de bedienden verleent het wetsontwerp het recht op een aanvulling van het dubbel vakantiegeld, overeenstemmend met de helft van het wettelijk dubbel vakantiegeld (thans voor twee weken); voorts voorziet het ontwerp in een verhoging met 10 of 12 % van het bedrag van het vakantiegeld, dat wordt toegekend aan de persoon die onder de wapens wordt geroepen of wiens arbeidsovereenkomst verstrijkt.

Het ontwerp bepaalt eveneens, dat de verminderingsregelen, die zijn vastgesteld bij de algemene regeling voor de bediende die van werkgever verandert of voor de arbeider die bediende wordt, op deze aanvulling van het dubbel vakantiegeld van toepassing zijn.

Ten slotte, dient de aandacht gevestigd te worden op de in dit ontwerp opgenomen afwijkingsbepaling. Zij strekt ertoe de activiteitssectoren waarin dit dubbel vakantiegeld door een Fonds voor bestaanszekerheid wordt toegekend, overeenkomstig een algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst, van de toepassing van de wet vrij te stellen.

Deze afwijking doelt, in principe, op sectoren waarin de werkgevers aan een Fonds voor bestaanszekerheid een bijdrage hebben gestort, die voor hun werknemers het dubbel vakantiegeld van de derde vakantieweek dient op te brengen

Des divergences de vues sont néanmoins apparues entre les partenaires sociaux siégeant au Conseil en ce qui concerne les règles de financement requises pour l'adoption du double pécule de vacances.

Les négociations à ce sujet n'ayant pas encore pu aboutir, le Conseil national du Travail a proposé que, dans l'attente de la solution de ce problème, soit votée une loi transitoire tendant à généraliser le droit à ce double pécule de vacances en ayant recours aux mêmes modalités de paiement que celles qui étaient d'application pour le régime conventionnel, c'est-à-dire le paiement direct de cet avantage par l'employeur au lieu du paiement par les caisses de vacances.

Cet accord interprofessionnel prévoyait également une application progressive du principe. La première moitié de cet avantage serait accordée en 1967, la seconde le serait au cours de l'année suivante.

Comme le Gouvernement l'avait déjà fait antérieurement, il lui semblait indiqué de se rallier maintenant aussi à cette proposition. Le présent projet de loi constitue essentiellement une reprise des dispositions transitoires qui figuraient dans la loi du 13 juin 1966, celle-ci reprenant également dans un texte de loi un accord interprofessionnel conclu le 12 décembre 1963.

Pour ce qui est des travailleurs et des apprentis, le présent projet de loi dispose que ledit double pécule de vacances sera payé par l'employeur au service duquel ils seront au 30 juin et qu'il le sera à raison d'une fraction déterminée (en l'occurrence 1/5e) du pécule de vacances qu'ils reçoivent d'une ou plusieurs caisses de vacances. Le choix de cette date paraît se justifier parce qu'elle présente l'avantage d'indiquer avec précision l'employeur tenu d'effectuer ce paiement et parce qu'elle se situe à son époque qui coïncide réellement avec le début des départs en vacances. En outre, elle s'inscrit dans la ligne de ce qui se fait en général dans le régime conventionnel, ce qui ne peut que faciliter la tâche de l'employeur.

Le droit à ce double pécule de vacances est prévu également en faveur des travailleurs qui, entre le 1er janvier et le 30 juin de l'année des vacances, auront atteint l'âge de la pension ou qui se trouvent en chômage complet et involontaire, ainsi qu'aux ayants droit des travailleurs décédés entre ces deux dates. Comme condition il est prévu qu'en 1969 les travailleurs précités devaient encore être liés par un contrat de travail.

La dépense reste à charge du dernier employeur.

Aux employés, le présent projet de loi reconnaît le droit à un supplément au double pécule de vacances, correspondant à la moitié du double pécule de vacances légal (pour deux semaines actuellement); en outre, le projet prévoit une augmentation de 10 à 12 % du montant du pécule de vacances accordé à la personne qui est appelée sous les armes ou dont le contrat de travail prend fin.

Le projet dispose également, en ce qui les concerne, que les modalités de réduction prévues par le règlement général pour les employés changeant d'employeur ou pour l'ouvrier devenant employé s'appliquent également à ce supplément du double pécule de vacances.

Enfin, il convient d'attirer l'attention sur la disposition dérogatoire contenue dans le présent projet. Elle vise à libérer de l'application de la loi les secteurs d'activité dans lesquels ce double pécule de vacances est alloué par un Fonds de sécurité d'existence, conformément à une convention collective de travail rendue obligatoire.

Cette dérogation vise, en principe, les secteurs dans lesquels les employeurs versent une cotisation à un Fonds de sécurité d'existence, lequel doit payer à leurs travailleurs le double pécule afférent à la troisième semaine de vacan-

naar verhouding van hun prestaties en eventueel gelijk-gestelde dagen in de loop van het vakantiedienstjaar.

Het voornaamste argument dat tot staving van deze afwij-kende bepaling wordt aangehaald, is dat de werkgevers uit deze sectoren dat dubbel vakantiegeld aan hun werknemers betalen, als ware dat dubbel vakantiegeld in de regeling ingeschakeld, dat wil zeggen op de meest volledige wijze. Zij beschouwen, derhalve, dat het onbillijk ware, hun een bijkomende last op te leggen, waaraan zij hadden ont-snapt indien dat dubbel vakantiegeld dadelijk was ingescha-keld geworden.

Dienaangaande zij er nog op gewezen, dat het transitoire karakter van de wet, voor een zulkdanige afwijking pleit.

Dit brengt echter mede dat de toestand inzake jaarlijkse vakantie vrij ingewikkeld wordt.

De werknemers zullen voortaan — behalve wanneer het om bedienden gaat voor wie het vakantiegeld dat uit het gewoon regime voortkomt reeds ten laste van de werkgever was — drie verschillende financieringsbronnen voor hun vakantiegeld hebben :

- 1° het vakantiefonds;
- 2° de werkgever;
- 3° de kas voor kinderbijslag, voor de gezinsvakantiebij-slag.

De Minister uit de wens dat de werkgevers- en werk-nemersorganisaties het eens zouden worden over een defi-nitieve regeling.

II. — De algemene bespreking.

Verscheidene leden dringen aan opdat een definitieve wettelijke regeling tot stand zou komen. De Minister sluit zich hierbij aan maar herinnert aan de ingewikkeldheid van het in 1969 geldende stelsel van jaarlijkse vakantie. Hij onderstreept eveneens dat een andere regeling voorlopig niet mogelijk is.

Aan een lid dat vraagt om de werknemers in te lichten over de wijze waarop zij aanspraak kunnen maken op een dubbel vakantiegeld voor de derde vakantieweek in 1969, verklaart de Minister dat onmiddellijk na de bekendmaking van de wet, een omzendbrief in het *Belgisch Staatsblad* zal gepubliceerd worden, die door de pers kan worden opge-nomen.

Een lid vraagt wat er gebeurt indien een bestaande collectieve arbeidsovereenkomst inzake jaarlijks vakanti-geld niet hernomen wordt in het paritair comité of niet tijdig hernomen wordt wegens het aanslepen van de sociale besprekingen.

Het antwoord luidt dat zo de bedoelde collectieve over-eenkomst niet hernieuwd werd, de werknemers worden gelijkgesteld met de werknemers die niet onder een Fonds voor bestaanszekerheid ressorteren en zodus rechtstreeks van hun werkgever het dubbel vakantiegeld zullen ont-vangen.

Het onderhavig ontwerp is niet van toepassing op de werknemers die onder een Fonds voor bestaanszekerheid ressorteren. Zij bekomen immers reeds ten minste dezelfde voordelen langs het Fonds om. Het zou onrechtvaardig zijn indien de werkgevers die reeds aan het Fonds bijdragen hebben gestort ook nog rechtstreeks aan de werknemers zou den moeten uitbetalen.

De Minister verwijst naar artikel 2. Buiten het aldaar vermelde geval, is de wet steeds van toepassing.

Hetzelfde lid vraagt of het niet mogelijk is onmiddellijk de regeling voor de bedienden in de basiswet in te schakelen.

ces, au prorata de leurs prestations, comprenant éventuelle-ment les journées assimilées, effectuées dans le courant de l'exercice de vacances.

L'argument principal invoqué à l'appui de cette disposi-tion dérogatoire, c'est que les employeurs de ces secteurs payent à leurs travailleurs ce double pécule de vacances, comme si ce dernier était intégré dans le régime, c'est-à-dire de la manière la plus complète. Ils considèrent, dès lors, qu'il serait inéquitable de leur imposer une charge supplé-mentaire à laquelle ils auraient échappé si ce double pécule de vacances avait été intégré d'emblée.

A ce sujet, il y a lieu de signaler encore que le carac-tère transitoire de la loi plaide en faveur d'une telle déro-gation.

Il en résulte cependant que la situation devient relative-ment complexe en ce qui concerne les vacances annuelles.

Dorénavant, les travailleurs — à l'exception des employés pour lesquels le pécule de vacances prévu au régime ordi-naire était déjà à charge de l'employeur — disposeront dorénavant de trois sources différentes pour le financement de leur pécule de vacances :

- 1° la caisse de vacances;
- 2° l'employeur;
- 3° la caisse d'allocations familiales, pour les allocations familiales de vacances.

Le Ministre a émis le vœu que les organisations d'em-ployeurs et de travailleurs se mettent d'accord sur un régime définitif.

II. — Discussion générale.

Plusieurs membres réclament la mise en place, aussi rapide que possible, d'un régime légal définitif. Le Ministre partage leur avis, mais rappelle la complexité du régime des vacances annuelles qui sera d'application en 1969. Il sou-ligne aussi que tout autre régime est provisoirement impos-sible.

A un membre qui avait demandé d'informer les travail-leurs des modalités à observer pour pouvoir prétendre à un double pécule afférent à la troisième semaine de vacan-ces en 1969, le Ministre déclare qu'immédiatement après la publication de la loi, une circulaire, que la presse pourra reproduire, sera publiée au *Moniteur belge*.

Un membre a demandé ce qui se passera au cas où une convention collective de travail en matière de pécule annuel de vacances n'est pas reprise en commission paritaire ou n'est pas reprise en temps utile à cause du retard que subis-sent les négociations sociales.

Si cette convention collective n'a pas été renouvelée, lui est-il répondu, les travailleurs sont assimilés aux travailleurs assujettis à un Fonds de sécurité d'existence et, dès lors, ils recevront leur double pécule de vacances directement de leur employeur.

Le présent projet ne s'applique pas aux travailleurs qui relèvent d'un Fonds de sécurité d'existence. En effet, ceux-ci obtiennent déjà le bénéfice d'avantages au moins égaux à l'intervention du Fonds. Ce serait injuste que les em-ployeurs qui ont déjà versé des cotisations au Fonds étaient tenus de payer en outre directement les travailleurs.

Le Ministre s'est référé à l'article 2. En dehors du cas y mentionné, la loi est toujours d'application.

Le même membre a demandé s'il n'est pas possible d'insé-rer immédiatement le régime des employés dans la loi de

De Minister antwoordt dat voor de bedienden het overgangssysteem het dichtst het definitieve stelsel benadert, doch hier ook heeft de Nationale Arbeidsraad een overgangsstelsel onontbeerlijk geacht.

Zo wordt de verplichting van de betaling van de derde week vakantie door de werkgever in de wet zelf voorzien, terwijl in de algemene vakantieregeling het de Koning is die de verplichtingen bepaalt.

Een lid dringt aan op de toekenning van vakantiegeld aan de moeder die uitsluitend huishoudelijk werk verricht.

Het nieuwe stelsel heeft immers tot gevolg dat man en vrouw, die beiden werken, elk drie weken dubbel vakantiegeld zullen genieten. Het lid is hiermede akkoord maar wijst er op dat het verschil tussen de toestand van de vrouw die niet gaat werken en die van de vrouw die wel gaat werken daardoor nog groter wordt. De werknemers zelf voelen dit aan en maken meer en meer, hun syndikaten hierop opmerkzaam. Voorts is het zo dat de vrouw die thuis is en enkele kinderen moet opvoeden, soms een zwaardere taak heeft dan de vrouw die een beroepsactiviteit uitoefent.

Wil de sociale begeleiding in een land streven naar rechtvaardigheid, dan moet er een billijke evaluatie van de arbeid van de vrouw zijn, zowel voor de vrouw met beroepsarbeid als voor de vrouw die haar arbeid in het gezin uitoefent.

De Minister antwoordt dat deze bemerking aandacht verdient, maar dat in het huidige stelsel de financiële middelen niet voorhanden zijn om de daarmede gepaard gaande uitgaven te dragen. Hij herinnert eraan dat sedert 1949 de familiale vakantiebijslag onder de vorm van een dertiende maand kinderbijslag wordt uitbetaald aan de werknemers met gezinslast. Het verhogen van de gezinsvakantiebijslag zou een aanzienlijke verhoging van de bijdragen meebrengen.

Op de vraag van een lid hoeveel het dubbel vakantiegeld voor de derde week zal bedragen, antwoordt de Minister dat elk geval afzonderlijk moet worden bekeken. Het bedrag zal afhangen van de prestaties in 1968 en dus hetzij van het bedrag van het vakantiegeld van de werklieden, huisarbeiders en leerlingen hetzij van het uitbetaald vakantiegeld van de bedienden.

Een lid wenst uitleg in verband met het vakantiedienstjaar :

1. Wanneer gaat het in ? Op 1 juli of op 1 januari ?
2. Welk is het verschil tussen het begrip vakantiedienstjaar en het begrip vakantiejaar ?

Onder het begrip vakantiedienstjaar wordt verstaan het referentiejaar waarop het vakantiegeld wordt berekend; het gaat in op 1 januari en eindigt op 31 december van het jaar, dat aan het vakantiejaar voorafgaat. De in het ontwerp opgenomen datum van 30 juni heeft met het vakantiedienstjaar niets te maken; het is de datum waarop het vakantiegeld tijdens het vakantiejaar wordt uitbetaald.

Het vakantiejaar daarentegen is het jaar waarin de vakantie genomen wordt.

Voor het vakantiejaar 1969 geldt het vakantiedienstjaar 1968.

Le Ministre a répondu qu'en ce qui concerne les employés, le régime transitoire se rapproche le plus du régime définitif, mais le Conseil national du Travail a estimé qu'un régime transitoire s'imposait dans ce cas également.

La loi impose ainsi elle-même à l'employeur le paiement de la troisième semaine de vacances, alors que, dans le régime général des vacances, c'est le Roi qui détermine les obligations.

Un membre insiste en vue de l'octroi d'un pécule de vacances à la mère vaquant uniquement aux soins du ménage.

Le résultat du régime nouveau sera, en effet, que l'époux et l'épouse qui travaillent tous deux bénéficieront chacun d'un double pécule de vacances couvrant trois semaines. Le membre marque son accord sur ce point, mais il souligne que la différence des situations faites à l'épouse ayant une activité professionnelle et à celle n'en ayant pas, s'en trouve accentuée d'autant. Les travailleurs eux-mêmes ressentent cette disparité et attirent de plus en plus l'attention de leurs syndicats sur ce point. D'autre part, il est un fait que l'épouse qui reste au foyer et doit élever plusieurs enfants a parfois une tâche plus lourde que l'épouse qui exerce une activité professionnelle.

Le régime de prestations sociales d'un pays entend-il ainsi rechercher l'équité, il faut alors que le travail de la femme — que cette dernière exerce une activité professionnelle ou accomplisse son travail dans son ménage — soit estimé à sa juste valeur.

Le Ministre a répondu que cette manière de voir mérite toute attention, mais que le régime actuel ne prévoit pas les moyens financiers pour supporter les dépenses y afférentes. Il rappelle que, depuis 1949, le pécule familial de vacances est payé sous la forme d'un treizième mois d'allocations familiales aux travailleurs ayant charge de famille. L'augmentation du pécule familial de vacances entraînerait une majoration considérable des cotisations.

A un membre demandant quel sera le montant du double pécule de vacances pour la troisième semaine, le Ministre a répondu que chaque cas devait être considéré séparément. Le montant dépendra des prestations en 1968 et, par conséquent, soit du montant du pécule de vacances des ouvriers, travailleurs à domicile ou apprentis, soit du pécule de vacances payé aux employés.

Un membre a désiré obtenir des renseignements au sujet de l'exercice de vacances :

1. Quand prend-il cours ? Le 1er juillet ou le 1er janvier ?
2. Quelle est la différence entre la notion d'« exercice de vacances » et celle d'« année des vacances » ?

Par « exercice de vacances » il faut entendre l'année de référence pour le calcul du pécule de vacances; il prend cours le 1er janvier et se termine le 31 décembre de l'année précédant l'année des vacances. La date du 30 juin prévue au projet n'a rien à voir avec l'exercice de vacances; c'est la date à laquelle le pécule de vacances est payé au cours de l'année des vacances.

En revanche, l'année des vacances est l'année au cours de laquelle sont prises les vacances.

Pour l'année des vacances 1969, 1968 est à considérer comme l'exercice de vacances.

III. — De bespreking van de artikelen.

Artikelen 1, 2 en 3.

Deze artikelen worden zonder bespreking eenparig aangenomen.

Art. 4.

In de derde regel van de Nederlandse tekst van dit artikel moeten op het woord « voor » nadruktekens worden geplaatst.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 5.

Door vakantiejaar wordt verstaan het jaar waarin vakantie wordt genomen; d.i. dus voor de eerste maal het jaar 1969.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 6.

De tekst moet aangevuld worden door na de woorden « op 30 juni » bij te voegen « van het vakantiejaar ». Dit vloeit trouwens logisch voort uit artikel 5.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 7.

Bij dit artikel zijn interpretatiemoeilijkheden gerezen.

Een lid doet opmerken dat, aan de hand van de huidige tekst, de werkman die vanaf 1 januari tot 31 december van het vakantiedienstjaar 1968 gewerkt heeft, maar in het vakantiejaar 1969 niet meer verbonden was door een arbeids- of leerovereenkomst, geen recht heeft op het dubbel vakantiegeld voor de derde vakantieweek. Tevens vestigt hij de aandacht op het feit dat hieruit een discriminatie tussen de arbeiders en de bedienden voortvloeit.

Verscheidene leden treden dit standpunt bij en dringen aan om aan deze toestand te verhelpen.

Zij zijn van mening dat hen dit dubbel vakantiegeld voor de derde vakantieweek zou moeten gegund worden aangezien het dubbel vakantiegeld op het vakantiedienstjaar berekend wordt en het derhalve geen belang heeft dat de werknemer gedurende het vakantiejaar door een arbeids- of leerovereenkomst verbonden was.

Met het oog hierop worden amendementen ingediend, door de heren De Mey en Castel (*Stukken n° 284/2 en 3*).

Aangezien deze amendementen verder reiken dan het interprofessioneel akkoord van 15 juli 1966 en het voorontwerp van wet dat gehecht was aan het advies n° 291 van de Nationale Arbeidsraad, meent de Minister deze amendementen niet te kunnen aanvaarden.

Om de Commissie terwille te zijn, deelt de Minister mede dat hij dringend het advies hieromtrent heeft gevraagd van het bureau van de Nationale Arbeidsraad dat eerstdaags vergadert.

III. — Examen des articles.

Articles 1, 2 et 3.

Ces articles sont adoptés sans examen et à l'unanimité.

Art. 4.

A la troisième ligne du texte néerlandais de cet article, il y a lieu de mettre des accents sur le mot « voor ».

Cet article est adopté à l'unanimité.

Art. 5.

Par année des vacances il faut entendre l'année au cours de laquelle sont prises les vacances; donc la première fois, l'année 1969.

Cet article est adopté à l'unanimité.

Art. 6.

Le texte est à compléter en ajoutant, après les mots : « le 30 juin », les mots : « de l'année des vacances ». Cela découle d'ailleurs logiquement de l'article 5.

Cet article est adopté à l'unanimité.

Art. 7.

Des difficultés ont surgi au sujet de l'interprétation de cet article.

Un membre fait observer qu'aux termes du texte actuel, l'ouvrier qui a travaillé du 1er janvier au 31 décembre de l'exercice de vacances 1968, mais n'était plus lié par un contrat d'emploi ou d'apprentissage pendant l'année des vacances 1969, n'a pas droit au double pécule de vacances pour la troisième semaine de vacances. Il a également attiré l'attention sur le fait qu'il en résulte une discrimination entre les ouvriers et les employés.

Plusieurs membres se rallient à ce point de vue et insistent pour qu'il soit remédié à cette situation.

Ils sont d'avis que ce double pécule de vacances devrait être attribué pour la troisième semaine de vacances, le double pécule de vacances étant calculé sur la base de l'exercice de vacances et qu'il est, dès lors, sans importance que le travailleur, au cours de l'année des vacances, ait été lié par un contrat d'emploi ou d'apprentissage.

Dans ce but, des amendements ont été présentés par MM. De Mey et Castel (*Doc. n° 284/2 et 3*).

Le Ministre a estimé ne pas pouvoir accepter ces amendements, ceux-ci ayant une portée plus étendue que l'accord professionnel du 15 juillet 1966 et l'avant-projet de loi qui était annexé à l'avis n° 291 du Conseil national du Travail.

En vue de rencontrer les vœux de la Commission, le Ministre a déclaré qu'il a demandé d'urgence l'avis du bureau du Conseil national du Travail, lequel se réunira prochainement.

De Commissie beslist eenparig de bespreking van de artikelen 7, 8 en 9 te verdagen tot het advies is medegedeeld.

**

Het Bureau van de Nationale Arbeidsraad kwam op 6 maart 1969 bijeen en adviseerde dat de tekst van het wetsontwerp dat volledig in overeenstemming is met het advies n° 291 van de Nationale Arbeidsraad, zou moeten behouden blijven.

De Minister gaf lezing van het antwoord dat hij ontving (zie bijlage 2).

Gelet op dit advies vraagt de Minister dat de auteurs van de twee amendementen deze zouden intrekken.

De auteurs betreuren dat tijdens de overgangperiode, de discriminatie onder de arbeiders enerzijds en tussen de arbeiders en de bedienden anderzijds zal blijven bestaan. Zij dringen er dan ook op aan dat een definitieve regeling spoedig zou getroffen worden om hieraan een einde te stellen. Zij wensen evenwel rekening te houden met het verstrekte advies en trekken dan ook hun amendementen in.

De Minister verklaart dat dit jaar nog, na raadpleging van de Nationale Arbeidsraad, een wetsontwerp zal worden ingediend. Een lid wenst dat men zo spoedig mogelijk zou komen tot een overeenkomst met de sociale partners, daar de definitieve regeling een verhoging van de bijdragen tot gevolg zal hebben.

De Minister is het hiermede eens en uit de wens dat de definitieve regeling elke discriminatie zou wegnemen.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen en 5 onthoudingen.

Art. 8 en 9.

Hier geldt dezelfde interpretatie als voor artikel 7.

Beide artikelen worden aangenomen met 10 stemmen en 5 onthoudingen.

Art. 10.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 11.

De Minister preciseert dat het bijkomend bedrag voor de bedienden gelijk zal zijn aan de helft van de toeslag welke aan de bedienden boven de normale bezoldiging voor de vakantieperiode toekomt.

Het artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 12.

In de derde regel van het eerste lid van de Nederlandse tekst worden de woorden « bepaald in » vervangen door de woorden « bepaald bij ». Op de zesde regel van het tweede lid wordt het woord « voorzien » vervangen door het woord « bepaald ».

Het woord « anderszins » werd in de Nederlandse versie van het wetsontwerp door de Raad van State ingevoegd. Het betekent « langs andere weg ».

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 13.

In de vierde regel wordt het woord « voorzien » vervangen door het woord « bepaald ».

Het artikel wordt eenparig aangenomen.

La Commission décide à l'unanimité de différer l'examen des articles 7, 8 et 9 jusqu'au moment où l'avis sera communiqué.

**

Le bureau du Conseil national du Travail s'est réuni le 6 mars 1969 et a émis un avis selon lequel il conviendrait de maintenir le texte du présent projet de loi, celui-ci étant absolument conforme à l'avis n° 291 du Conseil national du Travail.

Le Ministre a donné lecture de la réponse reçue par lui (voir annexe 2).

Tenant compte de cet avis, le Ministre a demandé aux auteurs des deux amendements de retirer ceux-ci.

Les auteurs déplorent la persistance, au cours de la période de transition, de la discrimination existant, d'une part, entre les ouvriers, d'autre part, entre les ouvriers et les employés. Ils insistent dès lors pour que soit rapidement instauré un régime définitif en vue de mettre fin à cette situation. Ils désirent tenir compte de l'avis émis et retirent donc leurs amendements.

Le Ministre a déclaré que cette année encore un projet de loi serait déposé après consultation du Conseil national du Travail. Un membre désire que l'on aboutisse dans le plus bref délai, à un accord avec les partenaires sociaux, étant donné que le régime définitif entraînera une augmentation des cotisations.

Le Ministre est d'accord à ce sujet et souhaite que le régime définitif supprime toute discrimination.

L'article est adopté par 10 voix et 5 abstentions.

Art. 8 et 9.

L'interprétation donnée à l'article 7 vaut également pour ces articles.

Ces derniers sont adoptés par 10 voix et 5 abstentions.

Art. 10.

Cet article est adopté à l'unanimité.

Art. 11.

Le Ministre précise que le complément prévu en faveur des employés s'élèvera à la moitié du supplément revenant aux employés, en plus de la rémunération normale, pour la période de vacances.

Cet article est adopté à l'unanimité.

Art. 12.

A la troisième ligne, alinéa premier, du texte néerlandais, les mots « bepaald in » sont remplacés par les mots « bepaald bij ». A la sixième ligne du deuxième alinéa, le mot « voorzien » est remplacé par le mot « bepaald ».

Le mot « anderszins » a été introduit dans la version néerlandaise du projet de loi par le Conseil d'Etat. La signification en est « par d'autres voies ».

Cet article a été adopté à l'unanimité.

Art. 13.

A la quatrième ligne du texte néerlandais, il y a lieu de remplacer le mot « voorzien » par le terme « bepaald ».

Cet article a été adopté à l'unanimité.

Art. 14.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 15.

Het in de Nederlandse tekst voorkomend begrip « loonarbeiders » dat overeenstemt met de in de Franse tekst gebruikte uitdrukking « travailleurs salariés » wordt door een lid bekritiseerd.

Het komt echter in die betekenis voor in het Benelux Sociaalrechtelijk Woordenboek.

Het artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 16.

Dit artikel wordt eveneens eenparig aangenomen.

**

Het gehele wetsontwerp wordt eenparig aangenomen.

De Verslaggever,
O. DE MEY.

De Voorzitter,
J. POSSON.

Art. 14.

Cet article est adopté à l'unanimité.

Art. 15.

L'emploi dans le texte néerlandais de la notion « loonarbeiders » correspondant dans le texte français à l'expression « travailleurs salariés » a fait l'objet de critiques de la part d'un membre.

Or, ce terme figure dans ce sens au « Sociaalrechtelijk Woordenboek » du Benelux.

Cet article est adopté à l'unanimité.

Art. 16.

Cet article est également adopté à l'unanimité.

**

L'ensemble du projet de loi est adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,
O. DE MEY.

Le Président,
J. POSSON.

ERRATA.

Art. 4.

Op de derde regel van de Nederlandse tekst leze men : « vóór elke fiscale afhouding » in plaats van « voor elke fiscale afhouding ».

Art. 6.

In het eerste lid, derde regel, dienen tussen de datum « 30 juni » en de woorden « in zoverre » de woorden « van het vakantiejaar » ingevoegd te worden.

Art. 12.

1. In het eerste lid, 3^e regel, van de Nederlandse tekst leze men « bepaald bij de artikelen 46 » in plaats van « bepaald in de artikelen 46 ».

2. In het tweede lid, 6e regel, van de Nederlandse tekst, leze men « als bepaald bij » in plaats van « als voorzien bij ».

Art. 13.

In de 4e regel van de Nederlandse tekst leze men « als bepaald bij » in plaats van « als voorzien bij ».

ERRATA.

Art. 4.

A la troisième ligne du texte néerlandais, il convient de lire : « vóór elke fiscale afhouding » au lieu de : « voor elke fiscale afhouding ».

Art. 6.

A la troisième ligne du premier alinéa, il y a lieu d'insérer les mots : « de l'année de vacances » entre les mots « 30 juin » et les mots « pour autant ».

Art. 12.

1° A la troisième ligne du premier alinéa du texte néerlandais, il convient de lire : « bepaald bij de artikelen 46 » au lieu de : « bepaald in de artikelen 46 ».

2° A la sixième ligne du deuxième alinéa du texte néerlandais, il convient de lire : « als bepaald bij » au lieu de : « als voorzien bij ».

Art. 13.

A la quatrième ligne du texte néerlandais, il convient de lire : « als bepaald bij » au lieu de : « als voorzien bij ».

BIJLAGE 1.

ANNEXE 1.

INTERPROFESSIONEEL AKKOORD VAN 15 JULI 1966
BETREFFENDE HET DUBBEL VAKANTIEGELD
VOOR DE DERDE VAKANTIEWEEK.

ACCORD INTERPROFESSIONNEL DU 15 JUILLET 1966
PREVOYANT L'OCTROI D'UN DOUBLE PECULE
POUR LA TROISIEME SEMAINE DE VACANCES.

Toestand op 25 februari 1969 afgesloten.

Situation arrêtée au 25 février 1969.

N° P.C. — N° C.P.	Lijst van de paritaire comités — Dénomination des commissions paritaires	DATA — DATES			Geldig voor — Valable pour
		Overeen- komst — Convention	Koninklijk besluit — Arrêté royal	Belgisch Staatsblad — Moniteur belge	
1	N. gemengde Mijncommissie. — C.N. Mixte des mines	1.4.1968	zonder/sans	—	1968
2	N.P.C. voor het groefbedrijf: — C.P.N. de l'industrie des carrières: — Beroepssectie, marmergroeven en zagerijen. — Section profession- nelle des carrières de marbre.	4.7.1968	—	—	1968
2ter	1. G.P.C. voor het bedrijf der leisteen-, coticule- en slijpsteengroeven in de provincie Luxemburg. — C.P.R. de l'industrie des ardoisières, des carrières de coticules et pierres à rasoir de la province de Luxembourg.	9.4.1968	30.5.1968	18.7.1968	1968
2ter	2. G.P.C. voor het bedrijf der hardsteengroeven te Zinnik, te Neuf- villes, te Maffle, te Ecaussinnes-d'Enghien, te Ecaussinnes-Lalaing, te Marche-lez-Ecaussinnes, te Feluy en te Arquennes. — C.P.R. de l'industrie des carrières de petit granit de Soignies, de Neuf- villes, de Maffle, d'Ecaussinnes-d'Enghien, d'Ecaussinnes-Lalaing, de Marche-lez-Ecaussinnes, de Feluy et d'Arquennes.	5.12.1967	—	—	1968
2ter	4. G.P.C. voor het bedrijf der hardsteengroeven en groeven van uit te houwen kalksteen in de provincies Luik en Namen. — C.P.R. de l'industrie des carrières de petit granit et des carrières de cal- caire à tailler des provinces de Liège et de Namur.	17.10.1967 18.11.1968	12.12.1967 29.1.1969	18.1.1968 —	1968 1969
2ter	7. G.P.C. voor het bedrijf der zandsteen- en kwartsietgroeven in de provincie Luik. — C.P.R. de l'industrie des carrières de grès et de quartzite de la province de Liège.	7.12.1967 25.11.1968	1.2.1968 5.2.1969	29.2.1968 —	1968 1969
2ter	8. G.P.C. voor het bedrijf der zandsteen- en kwartsietgroeven voor het gehele grondgebied van het Rijk, uitgezonderd de provincie Luik, en de kwartsietgroeven van de provincie Brabant. — C.P.R. de l'industrie des carrières de grès et de quartzite pour tout le territoire du Royaume à l'exception de la province de Liège et des carrières de quartzite de la province de Brabant.	31.5.1968	5.7.1968	24.7.1968	1968
2ter	9. G.P.C. voor het bedrijf der porseleinaarde- en zandgroeven welke in openlucht geëxploiteerd worden in de provincies Luik, Namen, Luxemburg, Henegouwen en Brabant. — C.P.R. de l'industrie des carrières de kaolin et de sables exploitées à ciel ouvert des pro- vinces de Liège, de Namur, de Luxembourg, de Hainaut et de Brabant.	7.6.1968	2.8.1968	25.9.1968	1968
2ter	10. G.P.C. voor het bedrijf der grint- en zandgroeven welke in open- lucht geëxploiteerd worden in de provincies Limburg, Antwerpen, West-Vlaanderen en Oost-Vlaanderen. — C.P.R. de l'industrie des carrières de graviers et sables exploitées à ciel ouvert des provinces de Limbourg, d'Anvers, de la Flandre occidentale et de la Flandre orientale.	26.9.1967 17.9.1968	10.11.1967 6.12.1968	7.12.1968 29.1.1969	1968 1969
2ter	11. G.P.C. voor het bedrijf der kalksteengroeven en kalkovens en groeven van niet uit te houwen kalksteen in de provincies Luik, Namen en Luxemburg en in de administratieve arrondissementen Charleroi en Thuin. — C.P.R. de l'industrie des carrières et fours à chaux et des carrières de calcaire non taillé des provinces de Liège, de Namur et de Luxembourg et des arrondissements administratifs de Charleroi et de Thuin.	27.5.1968	5.7.1968	24.7.1968	1968
2ter	12. G.P.C. voor het bedrijf der bitterspaathgroeven en -ovens in het administratief arrondissement Namen. — C.P.R. de l'industrie des carrières et fours à dolomie de l'arrondissement administratif de Namur.	4.6.1968	27.6.1968	19.7.1968	1968
2ter	13. G.P.C. voor het bedrijf der bitterspaathgroeven en -ovens in het administratief arrondissement Philippeville. — C.P.R. de l'industrie des carrières et fours à dolomie de l'arrondissement de Philippeville.	4.6.1968	27.6.1968	19.7.1968	1968
2ter	14. G.P.C. voor het bedrijf der kalkbranderijen te Zinnik, te Neufvilles, te Maffle, te Ecaussinnes-d'Enghien, te Ecaussinnes-Lalaing, te Marche-lez-Ecaussinnes, te Feluy en te Arquennes. — C.P.R. de l'industrie des exploitations chaudières de Soignies, de Neuf- villes, de Maffle, d'Ecaussinnes-d'Enghien, d'Ecaussinnes-Lalaing, de Marche-lez-Ecaussinnes, de Feluy et d'Arquennes.	6.12.1967	25.1.1968	29.2.1968	1968
	N.P.C. voor de ijzernijverheid. — C.P.N. de l'industrie sidérurgique ...	27.4.1967	zonder/sans	—	(1967)-1968

N° P.C. — N° C.P.	Lijst van de paritaire comités — Dénomination des commissions paritaires	DATA — DATES			Geldig voor — Valable pour
		Overeen- komst — Convention	Koninklijk besluit — Arrêté royal	Belgisch Staatsblad — Moniteur belge	
5	N.P.C. voor de voortbrenging van non-ferro metalen. — <i>C.P.N. de la production des métaux non-ferreux.</i>	2.4.1968	zonder/sans	—	1968
6	N.P.C. voor het cementbedrijf. — <i>C.P.N. des industries du ciment ...</i> — cementfabrieken. — <i>cimenteries ...</i>	28.2.1968 28.2.1968	20.3.1968 zonder/sans	5.4.1968 —	1968 1968
7	N.P.C. voor de meesterkleermakers en -kleermaaksters. — <i>C.P.N. des maitres-tailleurs et tailleuses.</i>	13.4.1967	11.5.1967	28.6.1967	(1967)-1968
8	N.P.C. voor het naai- en snijwerk voor dames. — <i>C.P.N. de la couture pour dames.</i>	21.2.1967	23.3.1967	26.4.1967	(1967)-1968
9	N.P.C. voor het kledings- en confectiebedrijf. — <i>C.P.N. de l'industrie de l'habillement et de la confection.</i>	22.3.1968	24.4.1968	1.6.1968	1968
10	N.P.C. voor het wasserij-, ververij- en ontvettingsbedrijf. — <i>C.P.N. des blanchisseries et des entreprises de teinturerie et dégraissage.</i>	22.3.1967	2.5.1967	21.6.1967	(1967)-1968
11	N.P.C. voor de metaal-, machine- en elektrische bouw. — <i>C.P.N. des constructions métallique, mécanique et électrique.</i>	16.1.1967	28.2.1967	24.3.1967	(1967)-1968
11bis	N.P.C. voor de sectoren welke aan de metaal-, machine- en elektrische bouw verwant zijn: — <i>C.P.N. des secteurs connexes aux constructions métallique, mécanique et électrique:</i> — behalve « elektrikers ». — <i>sauf « électriciens »</i> ... — elektrikers en handel. — <i>électriciens et commerce</i> ...	23.3.1967 30.11.1967	8.5.1967 23.1.1968	15.6.1967 14.2.1968	(1967)-1968 1968
12	N.P.C. voor het garagebedrijf. — <i>C.P.N. des entreprises de garage ...</i>	23.3.1967	2.5.1967	9.6.1967	(1967)-1968
13	N.P.C. voor het ceramiekbedrijf. — <i>C.P.N. de l'industrie céramique ...</i>	11.1.1968	15.2.1968	7.3.1968	1968
13bis	N.P.C. voor gewoon pottengoed in potaarde. — <i>C.P.N. de la poterie ordinaire en terre commune.</i>	12.2.1968	28.2.1968	21.3.1968	1968
14	N.P.C. voor de steenbakkerij. — <i>C.P.N. de l'industrie des briques ...</i>	18.4.1968	20.5.1968	22.6.1968	1968
15	N.P.C. voor het glasbedrijf. — <i>C.P.N. de l'industrie verrière ...</i>	26.2.1968	18.3.1968	12.4.1968	1968
16	N.P.C. voor de scheikundige nijverheid. — <i>C.P.N. de l'industrie chimique.</i>	18.5.1967	20.6.1967	11.7.1967	(1967)-1968
17	N.P.C. voor de petroleumnijverheid en -handel. — <i>C.P.N. de l'industrie et du commerce du pétrole.</i>	10.1.1967	—	—	(1967)-1968
18	N.P.C. voor de voedingsnijverheid. — <i>C.P.N. industrie alimentaire ...</i> — groenteconserven (seizoenarbeiders). — <i>conserves de légumes (travailleurs saisonniers).</i>	21.5.1968 21.5.1968	22.8.1968 19.9.1968	25.10.1968 1.11.1968	1968 1968
19	N.P.C. voor de handel in voedingswaren. — <i>C.P.N. du commerce alimentaire.</i>	11.5.1967	10.7.1967	5.9.1967	(1967)-1968
20	N.P.C. voor de textielnijverheid en het breiwerk. — <i>C.P.N. de l'industrie textile et de la bonneterie.</i>	10.3.1967	zonder/sans	—	(1967)-1968
21	N.P.C. voor de schoonmaak- en ontsmettingsondernemingen. — <i>C.P.N. pour les entreprises de nettoyage et de désinfection.</i>	13.3.1968	10.4.1968	1.5.1968	1968
22	N.P.C. voor de vlasbereiding. — <i>C.P.N. pour la préparation du lin ...</i>	4.12.1967	18.1.1968	2.2.1968	1968
23	N.P.C. voor de textielnijverheid uit het administratief arrondissement Verviers. — <i>C.P.N. de l'industrie textile de l'arrondissement administratif de Verviers.</i>	21.9.1967	30.11.1967	13.12.1967	(1967)-1968 en volgende et suivantes
24	N.P.C. voor het bouwbedrijf. — <i>C.P.N. de la construction ...</i>	2.2.1967 21.9.1967	14.6.1968	18.7.1968	(1967)-1968
25	N.P.C. voor de houtnijverheid, behalve: houtzagerij en bosontginningen. — <i>C.P.N. de l'industrie du bois: sauf scierie du bois et exploitations forestières.</i>	22.2.1967	20.4.1967	6.6.1967	(1967)-1968
26	N.P.C. voor de stoffering en de houtbewerking. — <i>C.P.N. de l'ameublement et de l'industrie transformatrice du bois.</i>	31.10.1966	24.2.1967	9.3.1967	(1967)-1968
27	N.P.C. voor de handel in brandstoffen. — <i>C.P.N. pour le commerce de combustibles.</i>	31.1.1968	8.3.1968	5.4.1968	1968
28	N.P.C. voor het huiden- en lederbedrijf. — <i>C.P.N. de l'industrie des cuirs et peaux.</i>	26.10.1966	16.1.1967	1.2.1967	(1967)-1968
30	N.P.C. voor het drukkerij-, graphische kunst- en dagbladbedrijf. — <i>C.P.N. de l'imprimerie, des arts graphiques et des journaux.</i>	3.2.1969	—	—	1969
31bis	N.P.C. voor het havenbedrijf. — <i>C.P.N. des ports ...</i>	15.2.1967	zonder/sans	—	(1967)-1968
32	N.P.C. voor de ondernemingen van technische land- en tuinbouwwerken. — <i>C.P.N. pour les entreprises de travaux techniques agricoles et horticoles.</i>	18.6.1968	2.8.1968	1.10.1968	1968

N ^o P.C. — N ^o C.P.	Lijst van de paritaire comités — Dénomination des commissions paritaires	DATA — DATES			Geldig voor — Valable pour
		Overeen- komst — Convention	Koninklijk besluit — Arrêté royal	Belgisch Staatsblad — Moniteur belge	
33	N.P.C. voor het tabaksbedrijf. — <i>C.P.N. de l'industrie des tabacs</i> ...	30.4.1968	5.7.1968	13.8.1968	1968
34	N.P.C. voor het diamant. — <i>C.P.N. du diamant</i> ...	13.10.1966 1.12.1966	16.6.1967	28.6.1967	(1967)-1968 en volgende et suivantes
35	N.P.C. voor het gas- en elektriciteitsbedrijf. — <i>C.P.N. de l'industrie du gaz et de l'électricité</i> .	16.1.1967	—	—	(1967)-1968
36	N.P.C. voor de papier- en kartonbewerking. — <i>C.P.N. pour la transformation du papier et du carton</i> .	22.1.1968	8.3.1968	3.4.1968	1968
37	N.P.C. voor het scheepsherstellingsbedrijf. — <i>C.P.N. de l'industrie de la réparation des navires</i> .	26.6.1968	—	—	1968
38	N.P.C. voor het vervaardigen van en de handel in jutezakken. — <i>C.P.N. de l'industrie du commerce des sacs en jute</i> .	26.1.1967	16.3.1967	19.4.1967	(1967)-1968
39	N.P.C. voor de binnenscheepvaart. — <i>C.P.N. de l'industrie de la batellerie</i> .	13.4.1967	24.7.1967	19.8.1967	(1967)-1968
40	N.P.C. voor het vervoer. — <i>C.P.N. du transport</i> ...	24.4.1968	14.6.1968	16.7.1968	1968
42	N.P.C. voor de ondernemingen waar teruggewonnen grondstoffen opnieuw ter waarde worden gebracht. — <i>C.P.N. pour les entreprises de valorisation de matières premières de récupération</i> .	13.6.1967	12.7.1967	5.8.1967	(1967)-1968
43	N.P.C. voor de zeevisserij. — <i>C.P.N. de la pêche maritime</i> ... — pakhuizen. — <i>entrepôts</i> ... — varend personeel. — <i>personnel navigant</i> ... — erkende vislossers. — <i>déchargeurs de poisson agréés</i> ...	28.6.1968 22.3.1968 8.11.1968 25.10.1968	— 13.5.1968 24.12.1968 20.12.1968	— 26.6.1968 25.1.1969 10.1.1969	1968 1968 1968 1968
44	N.P.C. voor de landbouw. — <i>C.P.N. de l'agriculture</i> ...	11.4.1967	15.6.1967	11.7.1967	(1967)-1968
46	N.P.C. voor het bosbouwbedrijf. — <i>C.P.N. pour les entreprises forestières</i> .	18.4.1967	10.7.1967	15.9.1967	(1967)-1968
48	N.P.C. voor het bont- en kleinvel. — <i>C.P.N. de la fourrure et de la peau en poil</i> .	17.4.1968	4.6.1968	3.7.1968	1968 en volgende et suivantes
50	N.P.C. voor de zelfstandige kleinhandel. — <i>C.P.N. pour le commerce de détail indépendant</i> .	14.6.1967	10.7.1967	5.9.1967	(1967)-1968
51	N.P.C. voor de levensmiddelenbedrijven met talrijke bijhuizen. — <i>C.P.N. des magasins d'alimentation à succursales multiples</i> .	15.10.1968	—	—	1968
55	N.P.C. voor de bedienden uit de onafhankelijke cokesfabrieken en ondernemingen van synthetische produkten. — <i>C.P.N. pour employés des cokeries indépendantes et entreprises de produits synthétiques</i> .	14.6.1967	5.8.1967	12.9.1967	(1967)-1968
56	N.P.C. voor de bedienden uit de scheikundige nijverheid. — <i>C.P.N. pour employés de l'industrie chimique</i> .	18.5.1967	20.7.1967	13.9.1967	(1967)-1968
58	N.P.C. voor de bedienden der metaalfabrikatennijverheid. — <i>C.P.N. pour les employés des fabrications métalliques</i> .	27.2.1967	16.3.1967	21.4.1967	(1967)-1968
58bis	N.P.C. voor de bedienden van de ijzernijverheid. — <i>C.P.N. pour les employés de la sidérurgie</i> .	9.6.1967	zonder/sans	—	(1967)-1968
59	N.P.C. voor de bedienden uit de petroleumnijverheid en -handel. — <i>C.P.N. pour employés de l'industrie et du commerce du pétrole</i> .	22.12.1967 9.4.1968	22.5.1968	4.7.1968	1968 en/et 1969
60	N.P.C. voor de bedienden der stadstramwegen, -rolleybussen en -autobussen. — <i>C.P.N. employés des tramways, trolleybus et autobus urbains</i> .	18.1.1968	zonder/sans	—	1968
61	N.P.C. voor de ondernemingen van buitenlandse handel en maritieme kantoren. — <i>C.P.N. des entreprises de commerce extérieur et des bureaux maritimes</i> .	21.3.1967 2.5.1968	20.7.1967 —	12.7.1967 —	(1967)-1968 1968
62	Aanvullend N.P.C. voor de bedienden. — <i>C.P.N. auxiliaire pour employés</i> .	9.2.1967	6.4.1967	2.6.1967	(1967)-1968
62bis	N.P.C. voor de bedienden van de textielnijverheid en breiwerk. — <i>C.P.N. employés textile et de la bonneterie</i> .	9.5.1967	20.7.1967	16.9.1967	(1967)-1968
62ter	N.P.C. voor de bedienden van het kledings- en confectiebedrijf. — <i>C.P.N. employés de l'industrie de l'habillement et de la confection</i> .	26.6.1967	21.8.1967	7.10.1967	(1967)-1968
62quater	N.P.C. voor de notarisbedienden. — <i>C.P.N. employés notaires</i> ...	9.1.1968	—	—	1968
63	N.P.C. voor het hotelbedrijf. — <i>C.P.N. de l'industrie hôtelière</i> ...	17.3.1967	8.5.1967	21.6.1967	(1967)-1968
64	N.P.C. voor het filmbedrijf. — <i>C.P.N. de l'industrie cinématographique</i> ...	29.6.1967	5.8.1967	20.9.1967	(1967)-1968
65	N.P.C. voor de vaste vermaakgelegenheden. — <i>C.P.N. des entreprises permanentes de spectacles</i> .	24.5.1967	20.7.1967	13.9.1967	(1967)-1968

N° P.C. — N° C.P.	Lijst van de paritaire comités — <i>Dénomination des commissions paritaires</i>	DATA — DATES			Geldig voor — <i>Valable pour</i>
		Overeen- komst — <i>Convention</i>	Koninklijk besluit — <i>Arrêté royal</i>	Belgisch Staatsblad — <i>Moniteur belge</i>	
66	N.P.C. voor de gezondheidsdiensten, behalve: « tandprothese ». — <i>C.P.N. des services de santé, sauf: « prothèse dentaire ».</i>	31.5.1967	19.7.1967	20.9.1967	(1967)-1968
67	N.P.C. voor het verzekeringswezen. — <i>C.P.N. des entreprises d'assurances.</i>	20.4.1967	28.6.1967	12.7.1967	(1967)-1968
68	N.P.C. voor de makelarij en de verzekeringsagentschappen. — <i>C.P.N. pour les entreprises de courtage et agences d'assurances.</i>	26.7.1967	4.9.1967	4.10.1967	(1967)-1968
69	N.P.C. voor de maatschappijen voor hypothecaire leningen, sparen en kapitalisatie. — <i>C.P.N. pour les sociétés de prêts hypothécaires, d'épargne et de capitalisation.</i>	27.5.1968	5.7.1968	31.7.1968	1968
70	N.P.C. voor de wisselagenten. — <i>C.P.N. pour les agents de change ...</i>	29.6.1967	5.8.1967	13.9.1967	(1967)-1968
71	N.P.C. voor de banken. — <i>C.P.N. pour les banques</i>	19.4.1967	28.6.1967	12.7.1967	(1967)-1968
73	N.P.C. voor de grootwarenhuizen. — <i>C.P.N. des grands magasins</i>	6.5.1968	12.6.1968	16.7.1968	1968
76	N.P.C. voor de handelsluchtvaart. — <i>C.P.N. de l'aviation commerciale ...</i>	8.4.1968	zonder/sans	—	1968 (uniquement Sabena) (alleen Sabena)
77	N.P.C. voor de koopvaardij. — <i>C.P.N. pour la marine marchande</i>	3.5.1968	14.6.1968	18.7.1968	1968

BIJLAGE 2.

ANNEXE 2.

NATIONALE ARBEIDSRAAD
GDB/JH Nr. S/5356

De Heer P. DE PAEPE
Minister van Sociale Voorzorg
Koningsstraat 123
BRUSSEL 1.

Mijnheer de Minister.

Ingevolge uw brief van 4 maart 1969, ref. 6/DD nr. 87998, heeft het Bureau van de Nationale Arbeidsraad in zijn zitting van heden 6 maart 1969 een onderzoek gewijd aan de amendementen van de Heer DE MEY en c.s. en van de Heer CASTEL en c.s. (Kamer van Volksvertegenwoordigers 1968-1969, Doc. 284-2 en 284-3) op het wetsontwerp nr. 284.

Het Bureau heeft geconstateerd dat het wetsontwerp nr. 284 beantwoordt aan het advies nr. 291 dd. 9 oktober 1968 van de Nationale Arbeidsraad, terwijl de amendementen van de Heren DE MEY en CASTEL strekken tot een uitbreiding van de toekenningsvoorwaarden van het dubbel vakantiegeld voor de derde vakantieweek aan de werknemers, en tot doel hebben mogelijke discriminaties tussen werklieden en bedienden te vermijden.

Het Bureau geeft er zich rekenschap van dat dergelijke discriminaties inderdaad kunnen ontstaan wanneer het advies nr. 291 integraal door de wetgever zou worden gevolgd. De leden van het Bureau wijzen er echter op dat het probleem hen niet ontgaat is wanneer het nationaal interprofessioneel akkoord van 15 juli 1966 werd gesloten en later, op basis van dit akkoord, het advies nr. 291 werd uitgebracht. De moeilijkheden waaraan de amendementen van de Heren DE MEY en CASTEL wensen te verhelpen, vloeien echter voort uit de techniek van de huidige wetgeving inzake jaarlijkse vakantie, die volstrekt verschillend is voor werklieden en voor bedienden, aangezien voor de werklieden de vakantievergoeding door een vakantiekas wordt betaald, terwijl voor de bedienden die vergoeding rechtstreeks door de werkgever wordt uitgekeerd.

Wanneer in het nationaal akkoord van 1966 en in het advies nr. 291 meer restrictieve voorwaarden voor de werklieden werden bepaald was de bedoeling van de sociale partners de dubbele betaling van de vakantievergoeding te vermijden, die zou mogelijk zijn ingevolge het hoger vermelde verschil in de techniek van de wetgeving.

Het Bureau wijst er verder op dat op 18 december 1962 een wet werd uitgevaardigd « betreffende het verlenen aan de werknemers van een vakantiebijslag in 1962 en 1963 ». Die wet had, zoals het wetsontwerp nr. 284, tot doel een nationaal interprofessioneel akkoord en een daaraan conform advies van de Nationale Arbeidsraad te bekrachtigen.

Welnu de wet van 18 december 1962 beantwoordt volledig aan het nationaal akkoord van 1960 en aan het advies van de Nationale Arbeidsraad nr. 164 daar waar de voorwaarden van toekenning van de vakantiebijslag (effectieve tewerkstelling op het ogenblik van de vakantie) aan de werklieden meer restrictief waren dan de regeling die voorgesteld wordt in het advies nr. 291.

Tot besluit is het Bureau van oordeel dat de termen van het advies nr. 291, hetwelk tot doel heeft de wettelijke bekrachtiging te bekomen van het nationaal interprofessioneel akkoord van 15 juli 1966, volledig dienen behouden te blijven.

Gelieve te aanvaarden, Mijnheer de Minister, de betuiging onze bijzondere hoogachting.

De secretaris,
G. DE BROECK.

De Voorzitter,
J. RENS.

CONSEIL NATIONAL DU TRAVAIL
GDB/JH N° 5/5356

M. P. DE PAEPE
Ministre de la Prévoyance sociale
Rue Royale, 123
Bruxelles 1.

Monsieur le Ministre,

Suite à votre lettre du 4 mars 1969, réf. 6/DD n° 87998, le Bureau du Conseil national du Travail a examiné, au cours de sa réunion d'aujourd'hui 6 mars 1969, les amendements présentés par M. DE MEY et consorts et par M. CASTEL et consorts (Chambre des Représentants, 1968-1969, Doc. 284-2 et 284-3) au projet de loi n° 284.

Le Bureau a constaté que le projet de loi n° 284 répond à l'avis n° 291, en date du 9 octobre 1968, du Conseil national du Travail, alors que les amendements présentés par MM. DE MEY et CASTEL ont pour objet d'élargir les conditions d'octroi aux travailleurs du double pécule afférent à la troisième semaine de vacances et d'éviter les discriminations possibles entre les ouvriers et les employés.

Le Bureau se rend compte que ces discriminations pourraient en effet voir le jour, si l'avis n° 291 était intégralement suivi par le législateur. Les membres du Bureau font toutefois observer que le problème ne leur a pas échappé lorsque l'accord interprofessionnel du 15 juillet 1966 a été conclu et que, par la suite, l'avis n° 291 a été formulé sur la base de cet accord. Les difficultés auxquelles les amendements de MM. DE MEY et CASTEL entendent remédier résultent toutefois de la technique de la législation actuelle en matière de vacances annuelles, technique qui est totalement différente pour les ouvriers et les employés, étant donné que, pour les ouvriers, le pécule de vacances est payé par une Caisse de vacances, tandis que, pour les employés, ce pécule est payé directement par l'employeur.

En prévoyant dans l'accord national de 1966 et dans l'avis n° 291 davantage de conditions restrictives pour les ouvriers, les partenaires sociaux avaient l'intention d'éviter le double paiement du pécule de vacances, lequel eût été possible en raison de la différence précitée dans la technique de la législation.

Le Bureau souligne également que, le 18 décembre 1962, a été promulguée une loi « relative à l'octroi d'une allocation complémentaire de vacances aux travailleurs salariés en 1962 et 1963 ». Tout comme le projet de loi n° 284, cette loi visait à ratifier un accord interprofessionnel national ainsi qu'un avis conforme du Conseil national du Travail.

Or, la loi du 18 décembre 1962 répond parfaitement à l'accord national de 1960 et à l'avis n° 164 du Conseil national du Travail, bien que les conditions d'octroi de l'allocation complémentaire de vacances (occupation effective au moment des vacances) aux travailleurs salariés étaient plus restrictives que le régime proposé dans l'avis n° 291.

En conclusion, le Bureau estime que les termes de l'avis n° 291, lequel vise à obtenir la ratification légale de l'accord interprofessionnel national du 15 juillet 1966, doivent être intégralement maintenus.

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, l'expression de notre haute considération.

Le Secrétaire,
G. DE BROECK.

Le Président,
J. RENS.